

РЕШЕНИЕ

№ 690

гр. Плевен, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: К. М. Д.

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разглежда докладваното от К. М. Д. Административно наказателно дело
№ 20234430202558 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на С. В. В., с ЕГН: ***** от
***** ***** ** против наказателно постановление № 23-
3391-000424 от 10.11.2023 г. на ***** Второ РУ - Плевен към ОДМВР –
Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП,
чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е наложил на С. В. В. административно
наказание – глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС
за срок от 6 месеца, и глоба в размер на 50 лв. и на основание Наредба № Из-
2539 от 17.12.2012 г. на МВР се отнемат общо 20 точки, за извършено
нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 137Е от ЗДвП.

За така установеното нарушение на жалбоподателят С. В. В. е съставен
акт, въз основа на който е издадено и обжалваното наказателно

постановление.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят, който го обжалва в срок.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от процесуален представител – адв. К. Д. от АК – гр. Плевен, който моли съда да отмени наказателното постановление, тъй като управляваното МПС не е собственост на доверителя му.

За ответната страна по жалбата ***** Второ РУ - Плевен, редовно и своевременно призована, представител не се явява.

Депозира се бланкетно становище, с което се моли да се остави жалбата без последствие и да бъде потвърдено наложеното наказание.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, допустима е, разгледана по същество е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА !**

Наказателното постановление е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение с бланков № 398209 от 08.09.2023 г., съставен от актосъставителя В. Д. В. – полицейски инспектор в присъствието на свидетеля С. В. С..

В хода на съдебния процес от събраните писмени доказателства и показанията на разпитаните - свидетел и актосъставител не се установи, че жалбоподателят е извършил умишлено нарушението описано в АУАН по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, а именно:

На 08.09.2023 г. около 15:00 часа в гр. Плевен, ул. „Г.М.Д.“ № 125, с посока на движение ж.к. „Сторгозия, гр. Плевен, управлява електрически скутер с надпис * ***** *, с номер на рама ***** с поставена табела в долна дясна част на батерията, на която е изписана мощност 2,4KW и номинална скорост 40 км/ч, без да е регистрирано по надлежния ред и управлява без поставена каска.

-нарушение на **чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.**

-нарушение по чл. 137Е от ЗДвП

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на жалбоподателя, предявен му е по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН за запознаване със съдържанието му и подписване.

Спазено е и изискването на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН за връчване на препис от акта на жалбоподателя.

Съдът счита, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се счита за доказано!!!

Това произтича от разпоредбата на **чл. 84 от ЗАНН**, който препраща към НПК, а съгласно който **чл. 16 НПК** обвиняемия **/в случая нарушителя/** се счита за невиновен до доказване на противното !!!

Това означава, че в тежест на административно - наказващия орган **/по аргумента от чл. 84 ЗАНН /**, тъй като именно той е субекта на административно - наказателното обвинение, следва да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно и умишлено от лицето, посочено като нарушител.

В случая, съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административното нарушение.

В настоящия случай, не се доказва от страна на административно наказващият орган, чиято е доказателствената тежест извършването на твърдяното административно нарушение.

При съставянето на АУАН-а и при издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които опорочават цялата административно наказателна процедура и са абсолютно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Поради констатираното нарушение, съдът няма да се спира на фактическата обстановка, както и на това дали е доказано извършването на

вмененото във вина на жалбоподателя нарушение или не по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 42, т. 3, т. 4 и т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, както в акта, така и в наказателното постановление, следва да бъдат посочени датата и мястото на извършване на нарушението, описание в какво се състои същото, както и законовите разпоредби, които са нарушени.

В АУАН-а актосъставителят В. Д. В. е посочил, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като в наказателното постановление административно наказващият орган е посочил отново, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В хода на административно-наказателното производство са допуснати нарушения на процесуалния закон, които са довели до съществено ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

Съдът констатира, че в АУАН-а и в НП-то, което изцяло повтаря отразените в акта констатации, нарушението не е описано достатъчно ясно и в пълнота, така че да могат да бъдат изведени всички съставомерни признаци, респективно същото да бъде подведено под посочената в НП квалификационна норма.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл.140, ал.1 ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Ал.2 на цитираната разпоредба предвижда, че условията и реда за регистрация на автомобилите се уреждат в нарочна наредба.

Това е Наредба №I-45 от 24.03.2000г. на МВР за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях.

В посочената наредба са уредени три вида регистрационни табели – постоянни, временни и транзитни, като са уредени случаите, в които те се издават и символите, които съдържат.

В процесното НП е посочено, че жалбоподателят се е движел с електрически скутер..., с поставена табела в долна дясна част на батерията,...

без да е регистрирано по надлежния ред.

Административно-наказателното производство е формален процес, поради въведените изисквания за форма, съдържание и процедура за издаваните актове и наказателни постановления, като само редовно съставените такива, имат доказателствена стойност и могат да са основание за налагане на административно наказание.

Поради това, както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават.

В НП следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение.

В случая е налице неяснота и вътрешно противоречие между текстовото описание на нарушението и възвеждането на правната му квалификация, както в АУАН, така и в НП, в което вместо наказващият орган да отстрани несъответствието по реда на чл.53 от ЗАНН, ги е приповторил не само в същия вид, но и ги е направил още по-неясни, допълвайки нарушението с несъотносимия текст на сочената като нарушена норма на чл.140 ал.1 от ЗДвП.

Разпоредбите на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН безусловно са императивни, тъй като осигуряват правото на защита на привлечения към административно-наказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение с надлежната му правна квалификация, се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем.

Нещо повече, въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели В. Д. В. и С. В. С., които са очевидци и са констатирали деянието, съдът намира, че напълно неприложима в случая е сочената като нарушена разпоредба на чл.140 ал.1 от ЗДвП.

Свидетелят С. В. С. в показанията си заявява, че електрическият скутер е имал табела разположена на корпуса на електрическия скутер.

КАТЕГОРИЧНО Е НЕДОПУСТИМО разширителното тълкуване на разпоредбата на чл.140 ал.1 от ЗДвП, допълвайки закона със съдържание,

което не е предвидено от законодателя !!!

По пункт 2-ри в наказателното постановление за нарушение по чл. 137Е от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 137е от ЗДвП - водачите и пътниците на мотоциклети и мотопеди, следва да използват защитни каски.

По делото няма спор, че водачът не изпълнил задължението за използване на защитна каска.

Безспорно е доказано, че лицето управляващо установения от контролните органи електрически скутер е именно жалбоподателят.

В тази връзка са налице безспорни гласни доказателства, а именно - показанията на актосъставителя В. Д. В. и на свидетелят С. В. С., които лично са възприели жалбоподателя да управлява електрическия скутер **без защитна каска** върху главата му.

За това нарушение в санкционната норма на чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП е предвидено наказание „глоба” в размер на 50 лв.

Административно - наказващият орган правилно е издирил и приложил действащата санкционна разпоредба, действал е законосъобразно, като се е съобразил и с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и е наложил наказание в размер на абсолютния размер, предвиден в посочената по-горе разпоредба.

На основание чл. 63, ал.3 и ал. 5 от ЗАНН страните имат право на присъждане на разноси по делото.

Искане в подобна насока е отправено от процесуалният представител на жалбоподателя – адв. К. Д..

Съдът счита, че с оглед изхода на делото, следва да бъде осъден административно-наказващият орган да заплати на жалбоподателя направените от него разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-3391-000424 от 10.11.2023 г. на *** 02 РУ – Плевен към ОДМВР - Плевен, както**

следва:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-3391-000424 от 10.11.2023 г. на ***** Второ РУ - Плевен към ОДМВР – Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е наложил на С. В. В., с ЕГН: ***** от ***** ***** ** административно наказание глоба в размер на 50 лв. за извършено нарушение по чл. 137Е от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-3391-000424 от 10.11.2023 г. на ***** Второ РУ - Плевен към ОДМВР – Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложил на С. В. В., с ЕГН: ***** от ***** ***** ** административно наказание – глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР се отнемат общо 20 точки, за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като **НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА административно-наказващият орган ***** Второ РУ - Плевен към ОДМВР – Плевен, да заплати на жалбоподателя С. В. В., с ЕГН: ***** от ***** ***** ** сумата от 300 /триста/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок, от получаване на съобщението от страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____